

Съ лицата си обвръхти на тамъ, и ще го
борятъ;
Елате и да се съединимъ съ Господа
и Възвѣтъ вѣченъ който нѣма да се за-
брavi.

(6) Людите ми състанихъ изгубени овци:
Пастирите имъ ги заблудихъ,
и Направихъ ги да обикалятъ по планини-
те:

Отидохъ отъ плавина на хъмъ,
Забравихъ кошарата си.
(7) Всичкиятъ които ги намѣрваха поизда-
хъ и;

И враговете имъ рекоха: "Не съмъ и ни
повинни;
Зашото тѣ съгрѣхихъ противъ Господа,
оселението на правдата,
Ей, противъ Господа, надеждата на от-
ците имъ.

(8) Рѣбгайте изъ срѣдъ Вавилонъ,
И излизете изъ земята на Халдейцитъ,
И бидете като ярци предъ стадо.

(9) Зашото, ето, саъзъ ще поднесе:
И възведжъ върхъ Вавилонъ
Събрание на голѣми народи отъ съверна-
та земя,
И ще се оплъчатъ противъ него:
Отъ тамъ ще се прѣземе:
Стрѣлитъ имъ ще бѫдѫтъ като на юнакъ
искусенъ,

Чѣмъ да се върнатъ праздни.
(10) И Халдия ще биде въ разграбение:

Всичкиятъ разграбители ще се наси-
татъ, говори Господъ.

(11) Понеже се радвахте и веселихте се,
Обиратели на наслѣдието ми,
Понеже скачахте като юница на трѣва,
И цвилѣхте като коние,
(12) Майка ви се посрани много,
Родителката ви се посрани;
Ето, ти ще блѣде посѣдння на народитѣ,

Земя пуста, суха, и непроходима.
(13) Поради гаѣвътъ Господень има да се
насели,

Но ще запустѣе всичкиятъ:
и Всекой който минува прѣзъ Вавилонъ
ще се ужаси,

И ще позвиди за всичкиятъ негови язви.
(14) и Опълчите се противъ Вавилонъ отъ
вредъ:

Всичкиятъ които запъватъ лажъ,
Устрѣйтѣ противъ него, не жалѣте
стрѣли;

Зашото съгрѣши Господъ.
(15) Въскликните върхъ него отъ вредъ:
и Той прости рѣката си:

Падихъ основанията му,
и Съсилахъ се стѣниятъ му;
Зашото тѣгова е отмѣщението Господне:
Отмѣстѣте му:

Както югой направи, направѣте му.

(16) Отсвѣтите отъ Вавилонъ оногозъ който
сѣ,
И който дръжи срѣтъ въ жетвено врѣ-
диме:

Отъ лицето на лютиятъ мечъ
Ще се върне всякой при людите си,
И ще бѣгатъ всякотъ земята си.

(17) Израиль и Ловца които се скита:
и Льзове и говижъ:

Първо Ассирийскитъ царь и изаде;
А послѣ този Навуходоносоръ Вавилон-
ски царь

Сгриза коститъ и,
(18) За то така говори Господъ Саваотъ,
Богъ Израилевъ:

Ето, азъ ще накажа Вавилонскиятъ царь
и земята му.

Както наказахъ Ассирийскитъ царь.

(19) И ще довѣдѫ пакъ Израиля въ селение-
то му;

И ще пасе въ Кармилъ и Васанъ,

и Гл. 31; 31, и др.

и 32; 40.

и Иса. 53; 6. Ст. 17.

и 1 Пет. 2; 25.

и Гл. 2; 20. 3; 6, 23.

и Иса. 79; 7,

и Гл. 40; 2, 3. 3. Зах.

11; 5.

и Вик. Гл. 2; 3. 11.

Дан. 9; 16.

о Иса. 90; 1. 91; 1.

и Псал. 22; 4.

и Иса. 49; 20. Гл.

51; 6, 45. Зах. 2; 6, 7.

и Отк. 18; 4.

и Гл. 15; 14. 51; 27.

и Ст. 3; 41.

и Ст. 14, 29.

и 2 Цар. 1; 22.

и Отк. 17; 16.

и Иса. 47; 6.

и Осия 10; 11.

и Гл. 25; 12. и Гл. 18; 6, 14. и Отк. 18; 6, 14. и

и Гл. 49; 17. и Иса. 18; 14. и Гл.

и Ст. 9. Гл. 51; 2. 51; 9.

и Гл. 49; 35. и Ст. 29. и Ст. 6. и Гл. 2; 15.

и 51 Лѣт. 29; 24. и 2 Лѣт. 30; 8. и Плачъ

5; 6. Иез. 17; 18. и 4 Цар. 17; 6. 8, 10.

и Гл. 51; 58. и Гл. 4 Цар. 24; 10, 14.

и Гл. 51; 6, 11. и Гл. 6 Иса. 65; 10, 12.

и Гл. 187; 8. и Ст. 29. и 33; 12. и Иез.

и Псал. 34; 13, 14. и 34; 13, 14.